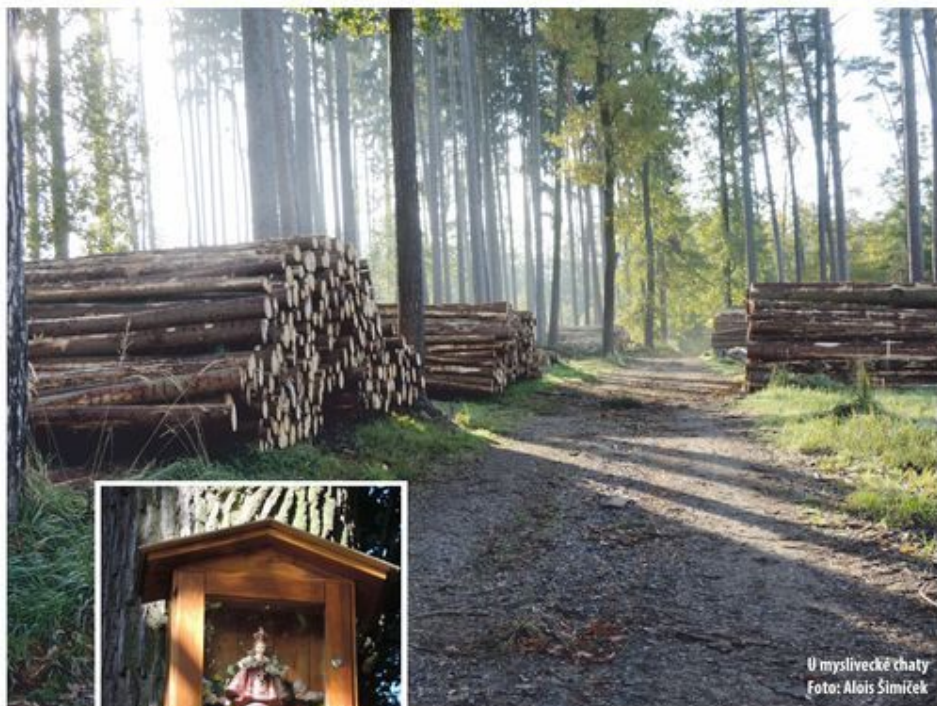

Zpravodaj *obce*

Bernartice nad Odrou

U myslivecké chaty
Foto: Alois Šimíček

Mýtní obrázek
Foto: Alois Šimíček

říjen
2015

Jubilejní 40. Turistický pochod „Podzimní pohledy na Moravskou bránu“

Foto: Radka Brodriková

Registrace účastníků

Výstup na Horecký kopec

Kontrolní stanoviště na Horeckém kopci

Směr Starojický hrad

Občerstvení na hradě

Konečně v cíli

ÚVODNÍK

Vážení spoluobčané,

odpadové hospodářství patří a bude rozhodně patřit ke stále aktuální problematice každé společnosti. Nová legislativa v oblasti odpadů s sebou přináší řadu novinek, které mají a budou mít dopad jak na provozovatele zařízení pro sběr odpadu, tak na obce a občany.

Například od roku 2024 je již legislativně stanoven zákaz skládkování (to je ukládání odpadů na skládkách), které nejvíce zatěžuje životní prostředí. Představitelé místních samospráv se právem obávají, že náklady na likvidaci komunálního odpadu významně porostou. Zvýšené náklady se logicky promítnou do rozpočtů obcí a mohou se také promítnout do rozpočtů domácností. To záleží na rozhodnutí zastupitelstev jednotlivých obcí, v jaké míře budou ochotny a schopny odpady dotovat z veřejných prostředků.

Když nebudeme moci skládkovat a zároveň nebudeme ještě mít dostatečnou kapacitu ve spalovnách, musíme třídit. Tlak na třídění, recyklaci a další úpravy odpadů bude stále vyšší. Platí totiž: „Netřídíš, zaplatíš.“

Komunální odpad je veškerý odpad, který vzniká v domácnostech. Lze jej rozdělit na směsný a tříděný. Čím více odpadů vytřídíme, tím více dostaneme zpátky recyklovaného materiálu a případně i levnější energii. A co víc. Už od r. 2008 dostáváme každoročně jako bonus za vytříděný odpad finanční odměnu, která má vzrůstající tendenci a významně ovlivňuje celkové výdaje obce za odpady. Uvedu příklady. V roce 2008 jsme dostali 19.000,- Kč, v roce 2010 to bylo už 53.000,- Kč a v roce 2014 činila odměna obci za třídění odpadu již 116.000,- Kč.

Tyto ekologické a ekonomické důvody nám přece nemohou být lhostejné. Třídit lze skutečně velmi významnou část komunálního odpadu. Sklo, papír, plast, obaly TETRAPACK, plechovky, železo, biologicky rozložitelný odpad, použitelné oblečení i obuv, elektropřístroje, baterie, velkoobjemový a nebezpečný odpad. Vyjma stavební suti může každý občan naší obce ukládat tříděný odpad v rámci poplatku za odpady.

Podmínky pro třídění odpadů jsou dle mého názoru v naší obci dostatečné.

V současné době máme šest „sběrných hnízd“ na separovaný odpad. Celkem je to třináct kontejnerů na plast a obaly TETRAPACK (vývoz každou středu), osm kontejnerů na papír (vývoz v pondělí jednou za čtrnáct dní), sedm kontejnerů na bílé a barevné sklo (vývoz jednou za měsíc) a dvacet jedna kontejnerů na zelený odpad (vývoz v pondělí a ve čtvrtek od jara do podzimu).

Dvakrát ročně, na jaře a na podzim, se můžeme zbavit veškerého ostatního odpadu, který nepatří do popelnic ani do separačních kontejnerů. Mimo to provádějí pravidelně naši hasiči sběr starého železa přímo v domácnostech a rodiče s dětmi naší základní školy organizují sběr papíru.

Přestože je osvěta ohledně třídění odpadů poměrně rozsáhlá, najde se stále spousta těch, kteří odpady netřídí nebo je třídí jen částečně.

Uvedu nejčastější důvody, které jim v tom údajně brání:

Cit.: Mám to daleko, není kam třídít, nemá to cenu – stejně se to někde smíchá, nic z toho nemám, nikdy se to nedělalo, proč bych třídil, když tím mohu topit a podobně.“ Výmluv je hodně a vrcholem všeho je, když někdo svým jednáním již vytríděný odpad znehodnotí.

Máte pocit, že se to v naší obci nemůže stát? Ale ano. Byli byste překvapeni. Některé věci jsou pro mě prostě nepochopitelné. Někdo se klidně zbaví stavební suti tak, že ji vysype do plastu nebo papíru. Bohužel neustále nacházíme v kontejnerech nesešlapané PET lahve, nerozložené papírové krabice, což má za následek, že nádoby jsou rychle plné, i když je v nich ve skutečnosti velmi málo odpadu. To je velmi neekonomické a vzniká tak dojem, že počet kontejnerů v obci je nedostačující. Nechápu také, že člověk, který vidí, že kontejner je již plný, položí odpad vedle na zem, místo aby počkal, až kontejner bude vyprázdněn, popřípadě uložil odpad do kontejneru na jiném sběrném místě v obci.

Množství komunálního odpadu stále narůstá. Jen si všimněte, kolik zásilkových služeb po obci každý den jezdí. A to znamená další papír a objemné krabice. Pokud se na nás obrátí občané s požadavkem na navýšení počtu kontejnerů na separovaný odpad, projednáme požadavek se svozovou firmou a v případě odůvodněného požadavku sběrné místo posílíme. Letos jsme například přidali papírové nádoby na Větráku a na Oboře.

Vážení občané, věřili byste, že z deseti recyklovaných časopisů se dá vyrobit krabice na televizi anebo že třicet recyklovaných PET lahví stačí k výrobě jedné mikiny a na tričko jich stačí pouhých deset kusů?

Pojďme tedy společně něco udělat nejen pro přírodu, ovzduší a budoucí generace.

TŘÍDTE PROSÍM ODPAD! MÁ TO SMYSL - ESTETICKÝ, EKOLOGICKÝ I EKONOMICKÝ.

Dana Klosová, starostka

Tak takhle určitě ne 😊

OBECNÍ ÚŘAD INFORMUJE

Kalendář akcí

So	07.11.2015	Sběr velkoobjemového odpadu
Ne	15.11.2015	Vítání občánků
So	21.11.2015	Myslivecký hon
Pá	18.12.2015	Adventní odpoledne s koncertem
Pá	08.01.2016	Výroční členská schůze hasiči
So	16.01.2016	Zahrádkářský ples
So	23.01.2016	Sokolský maškarní ples a dětský maškarní rej
So	06.02.2016	Obecní ples
So	20.02.2016	Výroční členská schůze mysliveckého sdružení
Pá	26.02.2016	Výroční členská schůze sdružení Bodlák

Sběr velkoobjemového, nebezpečného a elektroodpadu

V **sobotu 7. listopadu 2015** v době **od 12,00 do 15,00 hodin** proběhne na parkovišti před obecním úřadem a restaurací U Bříz sběr velkoobjemového, nebezpečného a elektro odpadu. Sbírat se bude objemný odpad z domácnosti, staré elektrospotřebiče, autobaterie, monočlánky, staré barvy a oleje, léčiva, chemikálie. Pneumatiky se budou sbírat v množství, které odpovídá jedné domácnosti.

Věra Košťálová

Československá obec legionářská
Jednota Nový Jičín
a
Okresní výbor Českého svazu bojovníků
za svobodu
v Novém Jičíně

K 70.výročí ukončení druhé světové války vydaly společně Okresní výbor Českého svazu bojovníků za svobodu v Novém Jičíně a Jednota Československé obce legionářské v Novém Jičíně publikaci „Almanach příslušníků československého zahraničního vojska 1939 – 1945 z území Novojičínska“. Je zde uvedeno 539 medailonků zahraničních vojáků bojujících za 2. světové války na východní i západní frontě (včetně vojáků padlých). U některých z nich jsou uvedeny i jejich fotografie. Najdete zde i vojáky z naší obce.

Pokud někdo z občanů má o tuto publikaci zájem, může ji získat v kanceláři OV ČSBS, ulice Sokolovská 9., Nový Jičín vždy první a třetí pondělí v měsíci od 8.30 do 10.30 hod., případně se na vyzvednutí dohodnout s jednatelem OV ČSBS na telefonu 556 813 722, případně na mobilu 728 334 392.

Publikaci si také můžete zapůjčit na Obecním úřadě nebo v knihovně v Bernarticích nad Odrou.

Ilona Stavinohová

Venčení a volný pohyb psů

Stále častěji se setkáváme se stížnostmi občanů na volně pobíhající psy na veřejných prostranstvích. I když váš pes není agresivní a neohrožuje občany ani jiné pejsky na vodítku, není volné pobíhání psů v obci dovoleno. Žádáme proto důrazně všechny majitele pejsků, aby si své domácí mazlíčky zabezpečili proti útěku a venčili pouze na vodítku.

Dále upozorňujeme majitele psů, kteří venčí svého psa na veřejnosti, že je jejich povinností uklízet psí exkrementy.

Uklízet je nemusí v tom případě, že se pejsek vyvenčí doma na zahradě. Sečení trávy sekačkou je potom opravdu zážitek ☺

Věra Košťálová

Kácení stromů na hřbitově

Jistě jste si všimli, že se na našem hřbitově něco děje. Už dávno přerostlé tují jsme se rozhodli pokácet, protože začaly způsobovat škody na hrobech. V letošním roce budou ještě odstraněny všechny stromy od farské zahrady. Pokusíme se rovněž zlikvidovat vyfrézování všechny pařezy, a to s maximální opatrností, aby nedošlo k poškození hrobových míst. V příštím roce budeme dle potřeby s kácením pokračovat.

Během zimy musíme vypracovat návrh na novou výsadbu a na jaře výsadbu zrealizujeme.

Bude asi chvíli trvat, než si na „prázdný“ pohled na hřbitově zvykne. Situace přerostlých stromů si však vyžádala radikální řešení.

Tomáš Horut, místostarosta

**Obec Bartošovice, Region Poodří a MAS Regionu
Poodří, z. s. pořádají**

v sobotu 7. listopadu 2015

Podzimní pooderské rybářské slavnosti...

Program slavností:

❖ od brzkých ranních hodin výlov
„Dolního bartošovického rybníka“

❖ stánkový prodej na nádvoří zámku a prezentace
držitelů regionální značky „Moravské Kravařsko regionální produkt®“

❖ ukázka sokolnictví od 10:00 do 14:00 hodin v zámeckém parku pod
platanem - sokolník Vít Jelínek

❖ v prostorách zámku od 10:00 do 15:00 prezentace „Pohádkového
Poodří“ – skřítci z Poodří, ukázka malování vánočních ozdob firmy LYRA
decor, s.r.o. Nový Jičín, tvůrčí dílna včelařského kroužku „Včelařiči“
z Bartošovic

❖ nabídka rybích specialit v reprezentativních prostorách zámku od 10:00
hodin

❖ informační centrum a výstavní expozice Moravského Kravařska bude
pro veřejnost otevřena od 9:30 do 15:00 hodin

❖ Záchraná stanice pro volně žijící živočichy a Dům přírody Poodří bude
veřejnosti otevřen od 9:00 do 17:00 hodin, komentované prohlídky se
uskuteční v každou celou hodinu od 10:00 do 16:00 hodin

Jste srdečně zváni!

ZE SPORTU

Stará garda

V sobotu 29. srpna proběhl za krásného počasí u Odry mistrovský turnaj "starých gard" za účasti týmů Bernartice nad Odrou, Suchdol nad Odrou, Mankovice a Spálov. Po vzájemných utkáních zvítězili borci ze Spálova, za nimi Mankovice, Suchdol nad Odrou, Bernartice nad Odrou.

Za výbornou atmosféru patří dík organizátorům a sponzorům, hlavně Pepovi, který jako jeden z největších fandů fotbalu si i ve svých šedesáti letech několik minut zahrál. Poděkování patří taky fanouškům přespolních týmů, kteří přijeli povzbudit, a kamarádům ze „sešlosti“, kteří jako jediní zástupci naší obce skandovali v tomto turnaji.

Varmis (Petr Varmuža)

Stará garda

Cvičení pro dívky první až páté třídy

TJ Sokol Bernartice nad Odrou pořádá pro dívky, které navštěvují první až pátou třídu, cvičení pod vedením Kamily Kutějové. Cvičení probíhá každé pondělí v době od 16.00 do 17.00 hodin v místní tělocvičně. Náplň cvičení: pohybové hry, míčové hry, taneční prvky, cvičení na nářadí ... a všechno, co nás bude bavit ☺.

Těším se na vás holky ☺

Kamila Kutějová

Bernartice Open 2015

V sobotu 19. Září se v Bernarticích uskutečnil již třetí ročník nohejbalového turnaje trojic BERNARTICE OPEN. Za účasti osmi celků se turnaj odehrál způsobem každý s každým. Dále následovala vyřazovací část, která určila konečné pořadí turnaje. Turnaj se bohužel kryl s pořádaným turnajem v Bílovci, což se odráželo na počtu přihlášených mužstev.

Z celkového prvenství se nakonec radovali hráči týmu Příbor II. a to před hráči z Krásné. Domácí Zepelin se umístil jako třetí a navázal tak úspěšně na výsledky v tomto kalendářním roce.

Letos je to pro domácí navíc poprvé, co na všech třech podnicích, které sám pořádal, obsadil stupně vítězů. (Zimní soutěž - 3. místo, Bernartice Cup - 3. místo, Bernartice Open - 3. místo).

Konečné pořadí:

1. Příbor II.	5. Romanovci Frýdek Místek
2. Krásná	6. Jeseník nad Odrou
<u>3. Zepelin Bernartice</u>	<u>7. Iron 301 Bernartice</u>
4. Příbor I.	<u>8. Čerti Bernartice</u>

Složení týmů:

Zepelin

Zelenka Pavel, Zelenka Pavel ml., Zelenka Tomáš

Iron 301

Bílek Michal, Bílek Michal ml., Bílek Adrian, Ferda Daniel

Čerti

Školoudík Filip, Kyselý František, Novobilský, Papák Jakub

Děkujeme sponzorům, obecnímu úřadu a Karlu Staňkovi.

Dále děkujeme za organizační pomoc Martinu Karafiátovi, Pavlu Davidovi, Aleně Davidové, Zdeňce Bílkové a Míši Krumpolcové.

Foto: Iron 301 a Zepelin Bernartice

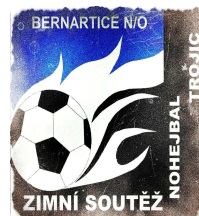
foto z turnaje: bernartice-nohejbal.webnode.cz

Tréninky i pro nové zájemce opět v tělocvičně - každé úterý od 18:00 hodin

Zimní soutěž - 3. ročník

LISTOPAD 2015 - BŘEZEN 2016

opět v Bernarticích nad Odrou - rozpis v listopadovém zpravodaji

Pavel Zelenka

V Bernarticích nad Odrou hráli ochotníci z Hranic

Ochotnické divadlo VENTYL z Hranic na Moravě uvedlo v našem kulturním domě v neděli 4. Října 2015 divadelní představení s názvem Jak je důležité mítí Filipa. Tato klasická konverzační komedie s podtitulem „lehkovážná komedie pro vážné lidi“ je divadelní hra anglického spisovatele irského původu Oscara Wildea z roku 1895. Hra je plná mistrných dialogů s velkou dávkou ironie, sarkasmu a paradoxů (stručný obsah viz níže).

Ochotnické divadlo VENTYL, které vzniklo teprve nedávno, a to na jaře roku 2013, odehrálo představení s velkou chutí a ve velmi dobrém tempu. Rozhodně nebylo znát, že jde vlastně o začínající ochotníky, kteří k nám přivezli svoji první nastudovanou inscenaci. O celkově výborné atmosféře představení svědčily i pozitivní reakce diváků, kteří se dobře bavili. Škoda jen, že nás na představení nebylo o něco více (celková účast včetně dětí činila 56 osob). I tak jsme strávili příjemný nedělní podvečer s ochotníky z Hranic, kteří po představení ocenili vyspělost bernartického diváka a vůbec si pochvalovali pěkné prostředí našeho kulturního domu.

Stručný obsah komedie Jak je důležité mítí Filipa:

Hlavní hrdina Jack se vypraví do Londýna, aby požádal o ruku Gvendolínu, která jeho nabídku s radostí přijme, ale problém je v její matce a v tom, že se nejmenuje Filip, jak si říká ve městě a vydává se tak za svého neexistujícího mladšího bratra, jelikož chce být v očích své schovanky Cecílie spořádaným občanem. Jeho tajemství odhalí přítel Algernon a svěří se mu, že sám má vymyšleného, chronicky nemocného přítele Bunburyho.

Příběh se zamotá, když se Algernon vydává jako Filip na venkov, aby poznal Cecílii, do které se zamiluje a přijíždí tam i Gwendolína a Jack. Příběh končí šťastně zasnoubením obou párů a Jack zjistí, že se vlastně doopravdy jmenuje Filip.

Zdeněk Klos
předseda spolku Bernacké Ochočnické Divadlo BODLÁK

Členové divadelního souboru Ventyl

Z NAŠÍ ŠKOLY A ŠKOLKY

Nový školní rok v naší mateřské škole

V letošním roce navštěvuje naší mateřskou školu čtyřicet dětí z Bernartic nad Odrou. Děti jsou rozděleny do dvou tříd podle věku. Ve starším oddělení, kterému říkáme „Lišáci“, je dvacet pět dětí, z toho dvacet jedna předškolních. Ve třídě je jedenáct chlapců a čtrnáct děvčat.

Ve třídě „Berušek“ je patnáct dětí, z toho pouze čtyři děvčátka. U Lišáků je třídní učitelka Helena Lysáčková a pracuje zde asistent pedagoga Ivana Postová. U Berušek je třídní učitelka Kateřina Krutílková. Paní učitelka Dáša Boková se střídá v obou třídách. Na postu školnice pracuje Kateřina Papáková, o naše mlsné jazyčky se v kuchyni starají Monika Brodíková, vedoucí školní jídelny a Alena Knopová, kuchařka.

Provoz v mateřské škole je od 6.00 hodin do 16.00 hodin.

Jistě jste si všimli, že se změnila školková zahrada. Dřevěné a zničené průlezky nahradily mnohem hezčí, barevnější a taky účelnější průlezky nové. Máme vysázeny záhony, no prostě můžeme říct, že naše školní zahrada ožila.

Co nás v nejbližší době čeká? Nyní intenzivně pracujeme na programu pro naše důchodce. Máme na to v podstatě jeden týden, protože děti byly nemocné. Snad se opět budeme líbit. V říjnu nás taky čeká další ročník DRAKIÁDY. Sejdeme se v neděli 18. října v 15.00 hodin na Panském kopci za příznivého počasí. Takže štelujte draky a přijďte v hojném počtu. O občerstvení se postarají naši hasiči. V listopadu zase přijďte pomoci dětem uspat broučky. Taky půjdeme s dětmi uvítat naše malé kamarády na Vítání občánků. No a pak už budou pomalu klepat na dveře Vánoce. Nejdříve nás navštíví Mikuláš, shlédneme vánoční tradice v Novém Jičíně, 18. prosince před Vánočním koncertem zahrajeme Vánoční pohádku u kostela. Mimo tyto akce nás čeká spousta výletů a divadelních představení. To by bylo do konce roku zatím vše a o dalších novinkách vás budeme opět informovat.

Helena Lysáčková

Poděkování

Děti z mateřské školy děkují paní Rendlové za krásná jablíčka a manželům Košťálovým za pekelný stroj (rotoped), na který děti dokonce čekají ve frontě. 😊

Děkuji, Helena Lysáčková

Tak, a už je tu zase škola!

Dva měsíce zůstávaly školní třídy tiché a opuštěné. 1. září je po dlouhé době zaplnilo štěbetání dětí. Už před osmou hodinou se ve škole scházeli žáci do svých tříd. Prvňáčci s sebou měli doprovod v podobě pyšných rodičů a prarodičů. Byli plni očekávání - jaká ta škola bude, zvládnou to? Někdo se do školy těšil, někomu se chtělo méně, někomu vůbec ne. Cvakaly spouště fotoaparátů a děti čekaly, až první zvonění odstartuje jejich cestu základní školou.

V první třídě se sešlo celkem dvanáct žáčků. Děti a rodiče uvítala ředitelka školy Jana Kociánová a zástupkyně sboru pro občanské záležitosti Jarmila Staňková a Alena Zelenková. Děti obdržely od zřizovatele i od školy drobné dárky.

Do nového školního roku naše škola vstoupila s několika novinkami. V základní škole vyučuje šest pedagogických pracovníků: Mgr. Jana Kociánová, Mgr. Jana Rusínová, Mgr. Veronika Barošová, Bc. Milena Matějová, Alena Haitlová a Bc. Petra Polívková. Školu navštěvuje padesát žáků.

Přeji všem, žákům, učitelům, správním zaměstnancům, ale také rodičům, ať je tento školní rok rokem pohodovým.

Mgr. Jana Kociánová

Do první třídy letos nastoupili:

Zleva: Kristýna Neklová, Rozálie Hašová, Kristýna Šimíčková, Marie Laresová, Helena Rigole, Zuzana Hubrová, Jan Slavičinský, Šimon Horut, Klára Milatová, Nicolle Honešová, Antonín Kvita a Jakub Polach.

SPOLKOVÉ AKTIVITY

Hasičský zájezd 2015

Dva roky uplynuly opět jako voda a my jsme se mohli těšit na náš tradiční dvoudenní hasičský zájezd. Letos do Východních Čech a na Severní Moravu.

Zájezd jsme naplánovali na 11. - 12. září. Do posledního místa obsazený autobus vyjel v pátek v šest ráno z křižovatky. Dorazili jsme ke Kramářově chatě v Červené Vodě, odkud jsme se vydali asi 2 km k dělostřelecké tvrzi Bouda. Tam nás čekala prohlídka tvrze, zhruba 750 m podzemních chodeb a bunkru. Odnesli jsme si opravdu mimořádný zážitek, jak z celého komplexu, tak z výkladu, kterým nás průvodce po celou dobu provázel. Po prohlídce jsme se vydali zpět ke Kramářově chatě, kde nás čekal oběd. Poté jsme vyrazili do Sobotína, kde jsme měli objednáno ubytování s večeří a snídaní. Ubytování jsme byli tradičně v chatkách, což se nám nejednou osvědčilo. Večer jsme si zpříjemnili zpěvem při harmonikách a kytáře. Stejně tak probíhal i ranní budíček, kdy nás budily krásné tóny krásné harmonikářky Katky Drlíkové.

Po snídani jsme vyrazili do Koutů nad Desnou, kde jsme měli naplánovanou exkurzi na přečerpávací vodní elektrárnu Dlouhé Stráně. Po výkladu v elektrárně jsme se vydali podívat na horní nádrž, ale tam nás bohužel zastihla taková mlha, že nebylo vidět na dva metry. Sotva jsme ale sjeli zpět do Koutů, rozzářilo se sluníčko. Poobědvali jsme a neplánovaně shlédli sraz automobilových veteránů, který tam zrovna probíhal. Po prohlídce jsme se vydali do Olomouce. Cestou jsme se zastavili v Žárové, malé obci u Velkých Losin, ke které mají někteří naši členové velmi blízký vztah. Tam jsme si prohlédli krásný 400 let starý dřevěný kostel a navštívili rodný dům jedné z našich členek.

No a potom už nás čekala poslední zastávka našeho zájezdu. V Olomouci jsme navštívili minipivovar Moritz, kde jsme měli zajištěnou prohlídku a posezení s večeří. Za doprovodu našich skvělých hudebníků Vaška Drlíka, Martina Bayera a Katky Drlíkové jsme přezpívali snad všechny písničky, co známe.

Perfektním zpestřením celého zájezdu byla píseň, kterou Katka společně se svými rádkyněmi napsala a na závěr nám ji zazpívali. Píseň měla čtyřicet slok a každá sloka se vázala k zážitkům ze zájezdu a k někomu z účastníků. Nebyl nikdo, kdo by v písni nebyl zmíněn. Z pivovaru jsme odcházeli ve večerních hodinách a domů jsme dorazili před půlnocí. Celý zájezd se nesl ve skvělé a přátelské atmosféře, ke které každý z účastníků, včetně pana řidiče, přispěl. Věřím, že se zájezd všem zúčastněným líbil a slova jednoho našeho dlouholetého člena mluví za vše: „Na hasičském zájezdě jsem po dvaceti letech, za tu dobu se ale vůbec nic nezměnilo a zájezd má pořád své nezapomenutelné kouzlo“. Jsem moc rád, že další generace hasičů pokračují v tom, co je od nepaměti zaběhlé a tradiční. Na fotky a text písně Katky Drlíkové se můžete podívat na našich webových stránkách (www.sdhbernarticenadodrou.cz).

A kam pojedeme za dva roky? To, je zatím ve hvězdách. Určitě se ale už naši hlavní organizátorce Marušce Drlíkové honí hlavou, co příště. Za perfektní zájezd patří poděkování především jí.

Tomáš Horut

Dlouhé stráně

Cesta k dělostřelecké tvrzi Bouda

Zájezd do Velkého Mederu 3. a 4. října 2015

I když se na poslední chvíli lidi ze zájezdu odhlásili, podařilo se nám více než polovinu autobusu zaplnit. Ať to byli zahrádkáři nebo rodinní příslušníci, známí, rodiny nebo dokonce spolupracovníci. Na zájezd se mohl přihlásit kdokoliv i z řad spoluobčanů. Zkrátka, kdo měl chuť a čas se oprostít od všedních povinností, starostí a tak zvaně zrelaxovat se.

Ráno v šest jsme vyrazili směr termální koupaliště ve Velkém Mederu (dříve nazývané Čalovo). V dopoledních hodinách jsme dorazili na určené místo u penzionu Paxián, kde jsme se ubytovali. Ubytování jsme opět zvolili po skvělém hodnocení z předložského zájezdu.

Ochota, ubytování a jídlo u paní Paxiánové nemá opravdu žádnou chybu. Pak už bylo na každém z nás, jak si zvolí program zbývajícího pobytu.

Kdo chtěl, šel se hned koupat, někdo třeba na procházku. Počasí vyšlo nádherně a tak se dalo dokonce i na sluníčku opalovat.

Termály máme spojené většinou s chladnějším počasím, už kvůli teploty vody 38°C. Proto náš termín asi hodně lidí odradilo. A málokdo by věřil, jak kouzelné je být ponořený ve vodě a přitom se kochat se slunečnými paprsky. Zajít jen tak v županu či v plavkách po venku na pivko, kafe nebo něco dobrého v místních stáncích. A že grilované ryby tam mají opravdu výborné, potvrdí mnozí z nás. Po večeři jsme se stačili společně zabavit hrou a vtipy, k tomu nám ještě připravila na stoly naše předsedkyně Jana Staňková malé občerstvení. Domů jsme se zájezdu vraceli druhý den a až ve večerních hodinách.

A dojem ze zájezdu? Mohu potvrdit, že skoro všichni se při loučení ptali, kdy bude zájezd příště, že už se opět těší. Prostě si myslím, že kdo nejel, opravdu zaváhal ☺.

za zahrádkáře Monika Martinátová

Vzhůru za zdravím

Nejenom jídlem živ je člověk, ale i duševní stravou, oddechem a uvolněním. Naši bernartští zahrádkáři v sobotu a neděli 3. a 4.10. opět po nějaké době navštívili „Termální koupalisko vo Velkom Mederi“, dříve známém jako Čalovo. Ráno po šesté hodině nastoupili první účastníci zájezdu ze zastávky na Oboře, další z křižovatky a nakonec přistoupila i poslední várka na parkovišti u Lidlu. V ne zcela zaplněném autobuse, obsazeném našimi zahrádkáři i nezahrádkáři a také několika přespolními se hned po výjezdu směr Vsetín a československá hranice, utvořila skvělá nálada. Při nezbytných „welcome“ drincích ubíhala v krásném počasí cesta zdárně až do cíle naši cesty v penzionu u Paxiho ve Velkém Mederu. Po nutných ceremoniích s ubytováním už nám nic nebránilo strávit čas v areálu koupaliště podle libosti. Každý si našel ten svůj způsob. Někteří ve vodě 38°C, jiní v chladnější, další v rybí restauraci a jiní pozorováním cvrkotu kolem. Večer po dobré večeři, se souhlasem paní majitelky, se rozeběhla pestrá zábava s dalším sladkým překvapením.

Některým se zábava protáhla do brzkých ranních hodin, ale na vydatnou snídani jsme se dostavili včas. Po sbalení a překontrolování, zdali nezůstaly nedopité výrobky z moravských švestek v ledničce pro příští návštěvníky penzionu, nastalo loučení a odchod na koupaliště. Opět nechyběli ti nezbytní pozorovatelé cvrkotu, dlení v bazénech, jízdy na toboganech. Tak jako i u ostatních zájezdů se neodjíždělo ve smluvenou dobu, ale nakonec i my jsme vyrazili s půlhodinovým zpožděním k domovu. Jízda byla častěji přerušována zastávkami, ať kuřáckými nebo k dalšímu odlehčení. Na poslední bezpečnostní zastávce, která se protáhla na půl hodiny, se ti pozorovatelé cvrkotu vytasili s malou slokou písničky skoro o každém z nás. Někdo se mohl cítit dotčen, jiný se červenal, jiný se smál, ale nakonec to všichni brali s humorem, jen s malým otazníkem v očích – kde to „proboha“ ty výletnice zjistily, kdo koho kopl, komu bylo špatně, kdo se napil přespříliš vody a kdo piva atd., atd., ale upřímný potlesk svědčil o tom, že se nikdo nezlobil, jen se nějak tajemně ztratil ten cár papíru, na kterém ty verše byly během jízdy v autobuse tvořeny.

Domů jsme dorazili po osmé hodině večerní, v pořádku, s poděkováním panu řidiči za bezpečnou jízdu a s přáním na další podobné akce, třeba do maďarského Györu.

Za sebe a za ostatní bych chtěl velice poděkovat hlavním organizátorkám této akce, za organizaci a skvělé nápady.

Petr Drlík

Dětský hasičský tábor

Od čtvrtku 13. srpna do neděle 16. srpna jsme pro naše mladé hasiče uspořádali, stejně jako vloni, hasičky tábor na Lišším mlýně ve Frenštátě pod Radhoštěm. Po loňských zkušenostech jsme věděli, že nás čeká krásné prostředí. Počasí nám přálo jen tak na půl, ale i tak se děti mohly těšit na různé soutěže, hry, výlet, branný závod a ostatní zkoušky dovednosti. Každé ráno začalo rozcvičkou a potom už následoval program. A ten byl opravdu pestrý.

Do soutěží se zapojovali i dospěláci a děti se u všeho velmi bavily. Celkem se tábora zúčastnilo dvacet osm dětí ve věku od čtyř do patnácti let. Ty byly i s dospělými rozděleny do tří družstev, které soupeřily proti sobě. Organizace byla při takovém počtu dětí velmi náročná. Za to bych velice chtěl poděkovat všem, kteří nám s táborem pomohli. Kdo má zkušenosti s prací s dětmi, tak ví, jak je to těžké. Večery jsme dětem zpestřili zpěvem a hraním na kytaru.

Věřím, že se tábor dětem líbil a podle jejich ohlasů tomu určitě tak bylo. Příští rok se budeme snažit akci zopakovat. Ještě uvidíme, jestli pojedeme na stejné místo nebo uděláme změnu. Ale pokud budou hlavními organizátorky Maruška a Katka Drlíkovy, tak se nebojím, že bychom organizaci nezvládli, ať jedem kamkoliv. Za to jim patří náš velký dík. Dále bych chtěl poděkovat všem sponzorům, díky kterým jsme mohli dětem zakoupit spoustu cen, medaile a samozřejmě sladkosti, které mají tak rády.

za hasiče Tomáš Horut

Liščí mlýn

Pohledy na Moravskou bránu

V sobotu 3. října se konal již 40. ročník turistického pochodu Podzimní pohledy na Moravskou bránu.

Sobotní ráno nasvědčovalo tomu, že se počasí ukáže v plné podzimní kráse. Již před devátou hodinou se na startu u Odry scházely davy malých, mladých i starších turistů. Po zaregistrování vyrazilo 148 účastníků směrem na Horecký kopec, kde byla první kontrola, dále na hrad Starý Jičín, kde si při malém občerstvení čajem a oplatkou odpočinuli a vychutnali pohledy na okolí.

Na hradě se právě konal „Burčákfest“, takže kdo chtěl, mohl ochutnat. Z hradu už pokračovala cesta přes Oboru k cíli pochodu na koupaliště u Odry, kde každý účastník obdržel pamětní medaili, účastnický list a tradiční perníčky.

Překvapením byla účast třinácti vojáků, které vedl Aleš Hubr. Byl to klub vojenské historie z Nového Jičína. Historické uniformy, zbraně to bylo něco pro kluky.

Po příchodu do cíle připravili manželé Staňkovi bohaté pohoštění. Bylo možno zakoupit výborný kotlíkový guláš, masovou směs v bramboráku nebo na topince, bramborové placky, párek v rohlíku nebo hranolky, ale hlavně vychlazené pivo, které přišlo k duhu. Pohoštění bylo připravené i ráno před startem pro ty, kteří nestačili posnídat. Bylo to nápadité a moc jim za vše děkujeme.

Nejzajímavější byla výstava pana Aloise Šimíčka, zakladatele oddílu turistiky – plakáty, zápisky, fotografie z akcí, fotoalba, odznaky, které celých 40. let pečlivě archivuje. Bylo to poutavé a zajímavé. Patří mu za to obrovský dík. Na televizní obrazovce v restauraci se promítaly fotky z turistických akcí oddílu.

Na malé posezení byli pozváni i zakladatelé - členové turistického oddílu, kteří se už ze zdravotních důvodů pochodu neúčastní. Bylo milé s nimi posedět a zavzpomínat.

Myslíme, že se vše zdařilo, pěkné počasí, krásné výhledy do okolí a hlavně účast místních turistů, tak i těch, kteří se k nám vracejí z okolí. Zaznamenali jsme turisty z Ostravy, Hlučína, Petřvaldu u Karviné, Vendryně, Kunčic pod Ondřejníkem, Dobratic.

Věříme, že nikdo nelitoval příjemně prožitého dne uprostřed krásné přírody s fantastickými pohledy na Moravskou bránu.

Poděkování patří všem, kteří se podíleli na přípravě a realizaci celé akce a již nyní se můžeme těšit na příště.

Marie a Jana - turistky v.v. (ve výslužbě)

Kontrolní stanoviště a občerstvení na Starojickém hradě

Účastníci pochodu členové klubu vojenské historie NJ u registrace

Z HISTORIE

Z historie založení turistického oddílu v Bernarticích nad Odrou

Začátkem 70. let 20. století je v tehdejším Československu velký zájem o turistiku. Vznikají různé turistické akce a pochody, např. Praha-Prčice.

Také v Bernarticích se rodí myšlenka založení turistického odboru při TJ Sokol. Byl jsem osloven tajemníkem TJ Sokol Ing. Ladislavem Glogarem, zda bych nebyl nápomocen tuto myšlenku uskutečnit.

18. srpna 1975 byla do klubovny svolána schůzka zájemců o turistiku v obci. Této schůzky se zúčastnilo sedm osob: Karel Bok - předseda TJ Sokol, Ing. Ladislav Glogar – tajemník TJ Sokol,

dále Leoš Hopp, Fanda Papáková, Josef Bayer č. 29, Jana Šimíčková a Alois Šimíček.

Byl zvolen prozatimní výbor a jeho předsedou Alois Šimíček. 4. a 5. října 1975 byl uskutečněn propagační zájezd na Malou Fatru s ubytováním v obci Zázrivá. Všech 37 účastníků zájezdu se stalo členy turistického odboru. Další jednodenní tura byla 9. listopadu 1975 k pramenům Jičínky a výstup na Velký Javorník ve Veřovických vrších. V ročním plánu na rok 1976 byl zařazen turistický pochod po zdejších okolí s názvem „Podzimní pohledy na Moravskou bránu“, který nám navrhl Dr. Adolf Turek. Start pochodu byl stanoven na první sobotu v říjnu 1976 od tělocvičny. Šlo se na křižovatku, pak okolo lesíku Hluboký na Panský kopec, les Hrábí, hrad Starý Jičín, Vlčnov, na Horecký kopec, přes les k Mackovým dolům a podél Odry na koupaliště. Sešlo se 67 účastníků. Po 3. ročníku se trasa pochodu změnila. Start byl u Odry na koupališti a šlo se opačným směrem než předchozí ročníky, s cílem opět na koupališti. Tato trasa se s malými obměnami chodí dodnes.

Odbor byl nápomocný při různých akcích – Branného závodu mládeže, brigád v lese apod. Pravidelně se zúčastňoval zimního srazu na Skurečené. Populární bývalo vždy zahájení 100. jarních km v okrese Nový Jičín. Kromě pěších tur a vycházek jsme v zimě jezdili na běžky a v létě na vodu. Pro menší zájem a finance se upustilo od autobusových zájezdů a začali jsme jezdit osobními auty na týdenní dovolené po celé republice.

V těchto akcích byl velmi aktivní pan Leoš Hopp, který trasy naplánoval a sestavil. Jeho zásluhou byla zbudována stezka zdraví s lavičkami podél Odry a v lese. Odbor uskutečnil mnoho besed se zajímavými lidmi s promítáním diapozitivů jako např. Expedice Korál, Aljaška apod., nebo promítání z vlastní činnosti.

Po roce 1990 odbor turistiky nevstoupil do nové činnosti Klubu Českých turistů a zůstal jen jako oddíl při TJ Sokol. Také polevila činnost. Naskytly se nové možnosti cestování do zahraničí dříve nám zakázané.

Po 10 let jsme se o půlnoci na Silvestra scházeli na Panském kopci přivítat nový rok. Dodnes zůstala pravidelná setkání při turistické neděli v dubnu a každou 1. sobotu v říjnu turistický pochod „Podzimní pohledy na Moravskou bránu“.

Letošního 40. ročníku se zúčastnilo 148 účastníků a mezi nimi Ing. Jan Klos, který se zúčastnil 1. ročníku v r. 1976 i letošního 3. října 2015.

V roce 1995 jsem předal předsednictví oddílu Mojmiru Šimíčkově a ten, po odstěhování se do Nového Jičína, Petru Bokovi, který je předsedou oddílu dodnes, spolu ve výboru s Liborem Stavinohou, Milanem Drlíkem a mnou.

Alois Šimíček

Florian Horut

První ředitel stát. čsl. ref. reál. gymnasia v Praze XIX.

První ředitel zdejšího ústavu, Florian Horut, se narodil dne 6. května 1871 ve vesnici Bernarticích nad Odrou. Je to česká vesnice v zemi Moravskoslezské, která byla tehdy sevřena pásem zámožných německých osad, z nichž největší bylo krajské město Nový Jičín, pověstné za Rakouska svou germanizací. Ačkoliv okres novojičínský byl většinou český, byly úřady v Novém Jičíně obsazeny jen Němci nebo lidmi národně vlažnými.

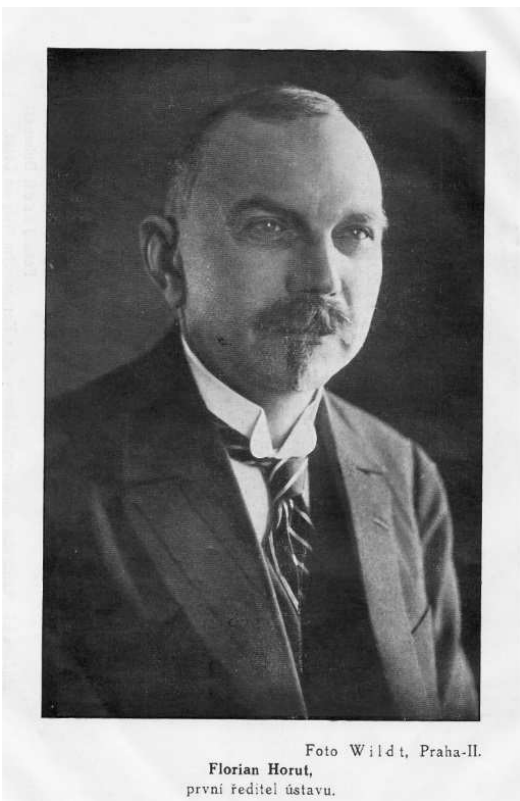
Německé školy odnárodňovaly české děti a český lid, závislý na německých podnikatelích, neměl národní hrdosti, ačkoliv trpce pociťoval všechny hrubé útisky.

Ale přesto se nepodařilo udusit v srdcích tamního českého lidu národní cítění, přicházeli noví lidé, nebojácní, vznikaly české střední školy (gymnasium ve Val. Meziříčí, učitelský ústav v Příboře), a to vše probouzelo v poniženém a utlačovaném českém lidu národní uvědomění.

Tento tlak nepřátelského ducha a nepřátelské výchovy bylo cítit i v Bernarticích. Otec Horutův, chudí zemědělský dělník, měl 6 dětí, z nichž Florian byl nejstarší. Pro tak četnou rodinu bylo těžko shánět živobytí. Když se později otec stal kameníkem v lomech, musila i matka pracovat na selských polích, aby uhájili živobytí své i svých dětí.

V Bernarticích chodil malý Florian do školy r. 1877. Jeho učitelé byli poctiví učitelé a opravdoví Češi. Hoch toužil po studiích. Ale na to nebylo ani pomyslení. Bylo určeno, že musí rodičům pomáhat vydělávat. A tak již od 12. roku svého věku musil o prázdninách nádeničit, a když mu bylo 14 let, byl dán na službu k domkáře Handrychové.

A tato žena vzácného srdce stala se mu druhou matkou. Přemluvila matku Florianovu, že se smířila s jeho studiemi. Hoch byl určen na kněžství. V klášteře sester řádu sv. Vincence z Pauly měl zajištěny obědy, nejnutnější prádlo a šaty sehnala matka s pomocí jmenované již Handrychové a v září 1885 jde 14letý hoch na studie do gymnasia ve Val. Meziříčí.

Profesoři tohoto ústavu byli lidé dobří, svědomití a pilní učitelé, kteří v dusném rakouském ovzduší probouzeli ve svých žácích smysl pro práci a vzdělání, ale nezapomínali na to, aby z nich vychovali dobré a upřímné Čechy. Tehdejší mládež česká se živě zajímala o politické události a nebála se projevit své české smýšlení.

Když r. 1892 zakázala vláda na školách oslavu výročí 300. narozenin Jana Amose Komenského, oslavila je VII. třída valašsko-meziříčského gymnasia na popud žáků Horuta a Hošťálka tím, že všichni žáci této třídy přišli toho dne do školy v čamarách, aby tím dokázali posvátnost toho dne.

Na studiích se vydržoval bernartický student tím, že vyučoval slabší žáky. V posledním školním roce 1892/3 se stal prefektem nového studentského internátu, čímž se mu i rodičům značně ulevilo.

R. 1892 ztratil Horut svou matku, která zemřela tuberkulosou, již si přivodila vysilující prací a nedostatečnou a chatrnou výživou. Tehdy již mladý oktáván zanechal myšlenky na kněžství a rozhodl se, že bude studovat profesuru. Dal se zapsat na pražskou universitu na obor přírodovědecký, ale po roce přestoupil na historii. Cestu a počáteční pobyt v Praze hradil vysokoškolák Horut z částky, kterou sebrali bernartičtí sousedé, což učinili během jeho studií ještě několikrát. R. 1897 vykonal státní zkoušku učitelské způsobilosti pro tělocvik. Téhož roku na podzim odjel do Prahy, aby se připravoval na státní zkoušky svého hlavního oboru. Zatím mu však bylo nabídnuto suplentské místo na olomouckém gymnasiu. Horut je bez váhání přijal, protože to znamenalo pro něho konec trudného života. Olomoucký pobyt a působení na tamním ústavě byl pro něho nejšťastnější dobou jeho života. Ve sboru byl přátelský soulad a poměr mezi profesory staršími a mladšími neobyčejně srdečný.

Společenský život byl tehdy v Olomouci velmi čilý. Bylo to v době nadšených bojů o práva českého obyvatelstva proti příkré německé správě. V Olomouci se stal mladý profesor také výkonným členem zpěváckého spolku „Žerotín“ a byl jedním z jeho nejhorlivějších členů. R. 1898 v prosinci vykonal státní zkoušky ze zeměpisu a dějepisu. Z Olomouce odešel téhož roku do Vyškova na nově založené matiční gymnasium již jako definitivní profesor a sem si také přivedl družku života, s níž prožil v tomto novém působišti 12 šťastných let.

Vyškov byl tehdy ještě německý, ale německost tohoto města byla takového rázu, že protokoly obecních schůzí se pro „Němce“ jako Vránu, Straku atd. musily psát česky, protože tito „němečtí“ radní neuměli německy.

Za 4 roky dostalo gymnasium novou budovu, kterou vystavěla Vyškovská Matice za přispění města a peněžních ústavů. R. 1909 byl celý ústav i se sborem profesorským převzat do státní správy. Do té doby osobní i věcné náklady hradila Vyškovská Matice.

V letech 1899 až 1909 nastal ve Vyškově úplný převrat. Německá většina se seschla na menšinu, která brzy zanikla, a město dostalo úplně českou správu. Prof. Horut zúčastnil se tu horlivě každého společenského i národního podniku.

R. 1911 dostal prof. Horut profesorské místo při st. akademickém gymnasiu v Praze. Nerad odcházel z Vyškova, kde ztrávil tolik šťastných chvil, ale Praha lákala novým, bohatším životem. Na počátku světové války byla budova gymnasia zabrána pro nemocnici a ústav se odstěhoval do reálky v Dušní ulici a zavedeno pro obě školy střídavé vyučování. Tehdy zatýkáni čeští žáci proto, že měli ruské manifesty, slibující Čechům osvobození. Z akademického gymnasia byli zatčeni dva žáci: jeden obratně trestu unikl, druhý byl dlouho vězněn na pevnosti. Při vyšetřování ani jeden ze zatčených neprozradil své spolužáky, ač měli manifest všichni. Žáci tohoto ústavu byli vedeni od svých profesorů protirakousky a opláceli svým českým profesorům láskou a mlčenlivostí v dobách nejhoršího národního útisku.

Po převratě se musilo akademické gymnasium uchýlit do budovy zrušeného německého gymnasia na Příkopě.

Ale tohoto stěhování se již profesor Horut nezúčastnil, protože byl od 1. září 1916 jmenován ředitelem nového státního reformního reálného gymnasia v Bubenči, které po spojení města Bubenče a Prahy dostalo jméno ref. reál. gymnasia v Praze XIX.

Tehdy již prof. Horut byl v kruzích profesorských známou osobou. R. 1913 se stal jednatelem Ústředního spolku českých profesorů a zůstal jim po celou válku až do podzimu 1920, kdy se stal starostou tohoto spolku. Profesorský spolek tehdy čelil všem nástrahám rakouských úřadů, které číhaly na vhodnou příležitost, aby stavovské prostředí profesorské mohli zničit.

A při tom si jednatel (prof. Horut) i starosta spolku (ředitel Vykoukal) zachovali mužnou páteř a nezadali ani jednou své cti jako čeští profesoři.

Prof. Horut byl mimo to redaktorem stavovské části Věstníku profesorského, výkonným členem Pražského „Hlaholu“, po mnoho let je členem finanční komise Historického klubu a jako ředitel byl od roku 1924 starostou Spolku k podporování chudých studujících při zdejších ústavě.

Ředitel Horut ujal se správy nového ústavu bubenečského dne 3. října 1919. Bubenečský ústav rostl každým rokem v tom poměru. A obtíže s umístěním ústavu vzrůstaly každým rokem.

Občanstvo Prahy XIX. Volalo po celých 10-12 let po řádné školní budově. Bohužel, podnes se tísni ústav ve 2 budovách a cvičí ve 3 tělocvičnách, a při tom má 850 žáků a 19 tříd! Je pochopitelné, že starosti ředitelské na tomto ústavě jsou daleko větší, než na ústavěch malých a řádně vybavených.

Floria Horut byl poctivý a svědomitý ředitel. Povinnosti úřední mu byly svaté. Denně pracoval v nevlídné ředitelně do 8-9 hodin večer bez oddechu, zapomínaje často na své povinnosti k rodině. Ovšem ústav takového nedovolil, aby jeho ředitel směl a mohl pomýšlet, jako každý jiný člověk, aspoň v neděli a ve svátek na odpočinek, neboť úřední povinnosti stravovaly i jeho sváteční čas. A když byl před půl rokem vyzván ministerstvem školství, aby učinil místo mladším, učinil tak ihned beze vsí hořkosti, protože opouštěl své místo jako čestný, opravdový voják.

Pan ministr školství a národní osvěty propustil ředitele Horuta ze služby s tímto dodatkem:

„Zároveň Vám vyslovuje pan ministr školství a národní osvěty za Vaši neochablou horlivost, s jakou jste budoval rozsáhlý ústav, a za vzorné jeho řízení po stránce administrativní i pedagogické dík a plné uznání...“

Po 14 let řídil ředitel Horut tento ústav. Za jeho vedení rozrost se na jeden z největších ústavů v naší republice. Jeho jméno zůstane úzce spjato s jeho vznikem a vývojem, a také v budoucnosti bude rádo vzpomínáno ředitelování Horutova, protože vytvořil tradici ústavu, a rádi budou na něho vzpomínat jeho profesoři i žáci.

Učitelství je jedno z nejkrásnějších povolání, ale také jedno z nejtěžších. Co tu sebezapření, marné námahy, neporozumění, a přece jaká tichá, slastná radost v duši učitele, když po letech zaletí k němu vzpomínka bývalého žáka, vzpomínka teplá, dík za všechno to, co žák od svého učitele dostal na cestu životem.

My vychovatelé nestavíme pomníky ze žuly, netvoříme nádherné stavby, ale stavíme si pomníky lásky a vděčnosti v srdcích těch našich mladých lidí, jimž dáváme vše, co je v nás nejlepšího.

Florian Horut i jako profesor i jako ředitel zůstal vždy pevným charakterem, zůstal vždy upřímným a poctivým Čechem. A může s klidným svědomím přehlížeti svou těžkou práci. Vykonal vše, co lidská síla vykonatí může, ba vykonal víc.

Přeji panu řediteli Flor. Horutovi, aby zaslouženého odpočinku ve zdraví užíval ještě po dlouhá léta. Nic tak člověka neblaží jako vědomí, že jsme dobře žili. A toto vědomí bude provázet i ředitele Horuta na další jeho cestě životem.

Jaroslav Hofman

Opsáno z XV. Výroční zprávy Státního Československého reformního reálného gymnasia v Praze XIX. za školní rok 1933-1934.

Publikaci věnovala obci paní Jitka Staňková a dodává:

Rodiče ředitele Floriana Horuta – Josef a Terezie Horutovi bydleli na č. 107. Maminka Terezie pocházela z č. 17, otec Josef z č. 50, které již neexistuje, ale dům stál na parc. dnešního č. 60 blíže neurčeno kde. Domkářka paní Handrychová bydlela na č. 44.

Ochozy v Olomouci vyvolávaly jméno nevidomého fanouška Ondřeje Zelenky z Bernartic nad Odrou

Ondra vhazuje buly

Když se vašemu oblíbenému týmu zrovna nedaří, možná si říkáte, že byste zápas radši ani neviděli. Co by za to však dal mladý fanoušek Ondřej Zelenka z Olomouce. Ten i přesto, že je nevidomý, chodí již dva roky pravidelně podporovat extraligové kohouty přímo na stadion. Při úvodním zápase olomoucké Mory v letošní sezoně pro něj vedení hanáckého klubu připravilo životní zážitek. Mohl totiž vhodit slavnostní buly, celý stadion pak vyvolával jeho jméno.

Každému musel přebíhat mráz po zádech. Nevidomý fanoušek Ondřej Zelenka za pomoci marketingového manažera olomouckého klubu Maria Cartelliho došel až do středového kruhu a mezi hokejky kapitánů Martina Vyrůbalíka a Jiřího Šimánka vhodil slavnostní buly. Mladík Ondra si svou životní chvíli náležitě užíval, posunky dokonce po vzoru hráčů uklidňoval bouřící domácí kotel.

Před výjimečnou událostí však tvrdil: „Asi budu trochu nervózní. Myslím, že nějaká tréma určitě bude,“ prozradil Zelenka.

Nová sezona je pro mladého příznivce již třetí v pořadí, kterou na tribunách olomoucké „plecharény“ absolvuje. Jak se hra na ledě odvíjí, to Ondřej vidět nemůže, co jej tedy láká, aby zamířil mezi ostatní fanoušky? „Atmosféra,“ odpovídá bez přemýšlení. „To je to, co mě na zimák táhne,“ doplňuje.

„Atmosféra. To je to, co mě na zimák táhne.“

Ondřej Zelenka, nevidomý fanoušek Olomouce

Významná událost se nesla ve spolupráci s olomouckým TyfloCentrem. Bílá hokejka, symbolizující slepeckou hůl, se kterou na slavnostní vhazování přibruslil domácí kapitán Vyrůbalík, bude vydražena a výtěžek z ní půjde právě na podporu nevidomých. Velkou zásluhu na tom, že se tento dojemný moment mohl uskutečnit, má marketingový manažer HC Olomouc a bývalý extraligový obránce Mario Cartelli.

„Když jsem se dozvěděl informaci, že k nám na hokej chodí kluk, který nevidí a jen poslouchá atmosféru, bylo to pro mě něco neskutečného. Běhá mi z toho mráz po zádech. Rozhodli jsme se jej najít a oslovit ho s nabídkou vhazování slavnostního buly. Povedlo se nám to a Ondra nabídku přijal,“ prozradil Cartelli.

Ondřej Zelenka tak nakonec nemohl být spokojen jen s jedinou věcí. Jeho oblíbenci mu totiž radost neudělali, královéhradeckému Mountfieldu nevstřelili ani branku a po dvou kolech jsou stále bez bodu. Jedno je však jisté, tento den si bude pamatovat do konce života.

Převzato z:

Hokej.cz, 15. září 2015 David Jahoda

Zdravotní ústav se sídlem v Ostravě Centrum hygienických laboratoří

AKČNÍ NABÍDKA

Mikrobiologický rozbor vody 2015

Stanovované parametry:

Escherichia coli, Kolidformní bakterie, Enterokoky, počty kolonií při 22 °C.

Cena: 350 Kč s DPH

Při objednání větší skupinové zakázky (nad 10 vzorků) je dovoz i odvoz vzorkovnic zajištěn přímo na obecní úřad a v ceně. Při individuálním objednání jsou vzorkovnice s pokyny pro správný odběr k vyzvednutí na příslušném pracovišti Zdravotního ústavu.

V ceně analýz jsou zahrnuty odborné konzultace, zpracování a odeslání protokolů o zkoušce.

Akce je určena pro **obce a občany** v období od 1. září 2015 do 30. listopadu 2015

K odběru je nutné uvést název akce: „**Mikrobiologický rozbor vody 2015**“

Moravskoslezský kraj

Ing. Marie Bartoňová
724 303 844
marie.bartonova@zuova.cz

Olomoucký kraj

Ing. Radka Sosík
725 065 809
radka.sosik@zuova.cz

Zlínský kraj

Ing. Marcela Stašková
731 691 620
marcela.staskova@zuova.cz

Tento materiál není nabídkou nebo návrhem na uzavření smlouvy ve smyslu § 1732 odst. 2 NOZ

Zdravotní ústav se sídlem v Ostravě
Partyzánské nám. 7, 702 00 Ostrava

Tel.: 596 200 111
Fax: 596 118 661

www.zuova.cz
obchod.ova@zuova.cz

INZERCE

Vás srdečně zve na Zvěřinové hody
konané ve **víkendových dnech 6., 7. a 8.11.2015**

Rezervaci stolů doporučujeme přímo v restauraci nebo tel. 731 018 326
www.restauraceubriz.estranky.cz

Nová provozní doba podzim-zima, říjen 2015 – únor 2016

Po – Čt	hospoda	10.30 – 21.30	kuchyň do 21.00
Pá – So	hospoda	10.00 – 24.00	kuchyň do 21.30
Ne	hospoda	10.00 – 15.00	kuchyň do 14.00

Zvěřinové hody 6.- 7.- 8.11.2015

Předkrm

100g Jemná zvěřinová paštika s mandlemi, rozpečený toast 55,-

Polévky

0,3l Zvěřinový vývar s masovou rýží a nudlemi 29,-

0,3l Zvěřinová gulášovka 35,-

Hotová jídla

120g Jelení plec na smetaně (svíčková), houskový knedlík, brusinky 115,-

120g Zvěřinový guláš (jelen, divočák), karlovarský knedlík 98,-

120g Kančí výpečky, dvojí zelí, dvojí knedlík 98,-

120g Daňčí ragú na červeném víně, karlovarský knedlík 98,-

120g Kančí smažený řízek na česneku, vařené brambory, citrón 110,-

Speciality

150g Myslivecký špíz (mix zvěřiny), zelenina, brusinkový přeliv 135,-

150g Srnčí medailonky na pomerančích s mandlemi 135,-

150g Jelení roštěnky se šípkovou omáčkou 135,-

350g Pytlácká masová směs se zvěřiny na domácím bramboráku 135,-

Přílohy ke specialitám

200g Vařené brambory, opékané brambory, smaž. hranolky, rýže 25,-

1 ks Rozpečená bageta s máslem 20,-

Dezert

1 ks Domácí štrúdl s jablky, mandlemi a šlehačkou 35,-

Speciální nabídka:

Čtyřchodové menu za skvělou cenu

Předkrm, polévka dle vlastního výběru, hlavní chod dle vlastního výběru z hotových jídel, dezert a karafa s vodou a citrónem.

Za pouhých Kč 180,- (úspora Kč 60,-)

Akce platí od 6.11.2015 do 8.11.2015 nebo do vyprodání

Přejeme vám dobrou chuť

personál restaurace U Bříz

I vy můžete pomoci

Prostřednictvím sbírky "Zvíře v nouzi" nás můžete podpořit odesláním dárcovské SMS ve tvaru:

DMS „ZVIREVNOUZI BARTOSOVICE“ na telefonní číslo 87 777

Český svaz ochránců přírody ZO Nový Jičín
Záchranná stanice a Dům přírody Poodří Bartošovice

www.cimala.cz

Potřeby pro
ZAHRÁDKÁŘE
VČELAŘE
DOMÁCNOST

Cimala
Zahrádkářské
centrum

Nový Jičín, Tyršova 8
(u tržnice)
tel.: +420 556 710 497
mob. : +420 721 134 294
e-mail : tihelka@cimala.cz

Každý měsíc akční ceny!
Rozšířený sortiment domácích potřeb!
Demžony, láhve, želáky!
Od 20. ledna nové osivo!

KONTAKTNÍ INFORMACE

Obecní úřad

Web: www.bernarticenadodrou.cz

Bankovní spojení: KB Nový Jičín

Číslo účtu: 23325801/0100

Daniela Horutová, správní pracovnice

Tel.: +420 556 708 522, +420 602 630 764

E-mail: obec@bernarticenadodrou.cz

Ilona Stavinohová, účetní a správce rozpočtu

Tel.: +420 715 216

E-mail: ucetni@bernarticenadodrou.cz

Jarmila Bayerová, správce kulturního domu

Tel.: +420 605 780 395

Pavel David, údržba

Tel.: +420 731 452 946

Pošta + pokladna a podatelna obecního úřadu

Věra Košťálová, správní pracovnice a pracovnice přepážky

Tel.: +420 556 715 217

E-mail: obec-posta@bernarticenadodrou.cz

Starostka

Mgr. Dana Klosová

Tel.: +420 556 715 215, +420 606 236 454

E-mail: starostka@bernarticenadodrou.cz-mail:

Místostarosta

Tomáš Horut

Tel.: +420 733 386 628

E-mail: Tomas.Horut@cuzk.cz

Historie obce

Mateřská školka v r. 1975

Mateřská školka v r. 2005

Současnost obce

Zpravodaj obce Bernartice nad Odrou č. 10/2015 vydal dne 20. října 2015 Obecní úřad Bernartice nad Odrou, 741 01 Bernartice nad Odrou 200, IČO 600717, tel./fax 556 708 522, obec@bernarticenadodrou.cz, www.bernarticenadodrou.cz.

Evidenční číslo přiděleno ministerstvem kultury ČR: MK ČR E 10229. Zpravodaj se vydává měsíčně v nákladu 265 výtisků, roční předplatné 60 Kč nebo 5 Kč za jeden výtisk. Uzávěrka každého čísla do 13. dne příslušného měsíce.

Tisk: TISKÁRNA BRÁZDA, Hodonín, www.tiskarnabrazda.cz